

ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΑ

ΒΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Χίλια κι' έννιακόσα τρία,
δράχμς και φιλοπατρία.

Δέκατον κι' ὄγδοον μετρούντες χρόνον
'στὴν γῆν ἔδρευόμεν τῶν Παρθενῶνων.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα και συνδρομαί — ἀπ'εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο — ὅκτ' ὠ φράγκα εἶναι μόνονο.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη — δέκα φράγκα και 'στὸ χέρι.

Εἰκοσι ὁδὸ τοῦ Μάρτη,
μῆνός κατσουλῶδάρτη.

Ποῦντος ἐνενηντα και' ἑπτακόσα τρία,
τῆν κι' ἦ Στρατηγίας, ἐμειναν 'ὅτ'α κρά.

Ἄς τὸ μάθουνε κι' οἱ 'λίγοι κι' ἄς τὸ μάθουν κι' οἱ
[πολλοί...]

ἔκτος τόμος ἐξεδόθη Φιλοσόφου Φασουλῆ.
Μὰ κι' αὐτός ὁ νέος τόμος μ' ὅλα τὰλλα μας βιβλία
και 'στὸ σῆπτι μας πωλεῖται και 'στὰ βιβλιοπωλεῖα.

Φασουλῆς και Περικλέτους, ὁ καθένας νέτος σκέτος.

Φ. — Ἐφθασε πάλι, Περικλῆ, τοῦ Μάρτη μας ἡ σχολή.
ποῦ τῶν προγόνων τὰς σκιάς θὰ προσωφωθῶν ὄλοι,
και θὰ πομπεύσουν μὲ τιμῆς
τὰς σιδασμίας προτομίας,
και μὲ στεφάνους γλοερους ἀειθαλῶν δαρνώων
ἢ περιβάλλον μάρμαρα κλεινῶν τυραννοκτόνων.

Ἐγ' ὅμως, φιλὲ Περικλῆ και δούλε δορυβάτωε,
δὲν θὰ λαλήσω 'στὰς σκιάς τῶν πάπων ὅπως ἄλλοτε,
μήτε θὰ ψάλλω λιγερὰ τὰνδρα; ἀθηματὰ των,
μὲ σὰν Ζαθήμης θὰ σταθῶ μπροστά 'στ' ἀγάμματὰ των.

Ἄσας φοραῖς ἐλάλησα κι' ὄσας φοραῖς ἐπήγα
νὰ προσωφωθῶ τὸν Παππᾶ, τὸν Κοραῖ, τὸν Ρήγα,
ὄσας φοραῖς τῶν πάπων μας τοὺς ἄλλους ἐξεστομιαζ
πάντα μεγάλα φάσκελα και μούντζαις ἀπεχομιασ,
κι' ἔγω που λὲς νεποῖζτο και σουλῶγην φασκῆλων
γιὰ νὰ τὰ δίνω 'στους Ρωμηούς και τώρα και 'στὸ μέλλον.

Π. — Κ' ἐγὼ, καύμμε Φασουλῆ και ξύλινε κολλήγα,
ὄσας μὲ κατ'ἀνδρῶν 'μπρὸς 'στους προγόνους 'πῆγα
τὸν σέρκο μου νὰ βγάλω
δὲν 'πῆρα τίποτ' ἄλλο
παρὰ γιλιάδες φάσκελα και μούντζαις ὄλοένα,
που 'γάρισαν και σένα,

κι' ἡ μούρη μου κατήγησε φασκῆλων κατοικία,
και θάμει πρώτος τεκεῖς και πρώτος 'στὴ βλακεία
νὰ ξαναπῶ σήμερα νὰ προσωφωθῶ πάπωνος,
κι' ἄρῶν τῆς συμβολικῆς τοὺς μαλλιαρούς Πειάπους
νὰ πᾶν ἔμπρὸς 'στὰ μάρμαρα μὲ τὸνο τραχηλὸ
νὰ πάρουν ἀπ' τὰ φάσκελα κι' ἐκείνοι μερδικῶ.

Φ. — Δὲν στέρω τοὺς προπάτορας, μὲ στέρω τοὺς συγγράμους
κι' ἄξιους ἀπογόνους.
Σὺ νέε πλάσις τῶν Ρωμηῶν θριάμβους και σφιγῆ...
δὲν προσωφῶν τὸν Κοραῖ, δὲν προσωφῶν τὸν Ρήγα,
μήτε μὲ τὸν Γρηγόριον και τοὺς λοιποὺς σωτήρας
ἐξάπτουμαι πολὺ,
μὲ προσωφῶν τὸν Θεόδωρο, τὸν Κόντε τῆς Κερκύρας,
και τὸν μουστακλή.

Αὐτοὺς και μόνον προσωφῶν
και ταπεινὰ τοὺς προσωφῶν.
Αὐτοὺς σωτήρας βλέπω,
γι' αὐτοὺς στεφάνια δρέπω
μὲς' ἀπὸ τοὺς δαρνώνας
και νῦν και 'στους αἰῶνας.

Προσφώνησις τοῦ Φασουλῆ 'στὸν Θεόδωρο τὸν μπαμπαλή.

Πῶς μας θεωρεῖς ἀκίνητος; που πράγει τὸ μυαλό σου,
τί σκέπτεται, τί μελετᾷ; ... γιατί 'στὸ μάγουλό σου
νὰ μὴ φουρῶνων, Γέροντα, ὄσας χρυσαῖς ἀγῆτις
ὄσας ἢ σφοδρῆταις σου μὲς ἔδωσαν ἔλπίδας;

Γιατί, γιατί 'στὰ γειλή σου νὰ μὴ γλυκοχαρῆθῃ
μὲς λέξις μόνη, Σαββαθῶ, ὅπου νὰ μὴ σπαζῆθῃ

